

**Posudek na bakalářskou práci Jana Trnky „Německo-čínský státoprávní dialog:
Kvantitativní analýza projektové náplně, 2000-2010“**

Úvod

Předložená bakalářská práce Jana Trnky se zabývá kvantitativní analýzou spolupráce mezi Spolkovou republikou Německo a Čínskou lidovou republikou v oblasti právního dialogu, který je intenzivní zejména po roce 2000, kdy došlo k uzavření Dohody o výměně a vzájemné spolupráci v právní oblasti. Autor si na úvod ujasnil metodologicky zkoumanou otázku, a to velmi pregnantním způsobem. Zkoumaný cíl, tj. jak přispívá německo-čínský dialog k posílení vlády práva a ochraně lidských práv a základních svobod v Číně, je sledován celou prací a autor zkoumanému cíli přizpůsobil i použité metody. Po koncepční stránce nemám k předložené bakalářské práci žádné výhrady, neboť autor si ujasnil zaměření práce, jakož i teoretická východiska, která nastínil zejména na s. 2-5.

Hodnocení

Na předložené bakalářské práci oceňuji skutečnost, že se autor pustil do tématu, které není v české literatuře vůbec zmapované a nevyšla k němu dosud žádná studie, jakož i skutečnost, že dané téma není dostatečně zpracované v německé literatuře. Tím se nenechal autor vůbec odradit a systematickým způsobem analyzoval dostupné materiály, analýzy a případové studie, z nichž vyčetl klíčová data a podrobil je fundované analýze. Domnívám se, že zvolená kvantitativní metoda zkoumání je vzhledem k počtu jednotlivých projektů na úseku právního dialogu mezi SRN a ČLR jediná možná, neboť autor nebyl sveden k tomu, aby rozebíral a přisuzoval hodnotu jednotlivým projektům podle míry angažovanosti státních, univerzitních nebo nestátních subjektů.

Domnívám se, že není překvapující závěr autora, že oficiální instituce SRN nevedou dialog intenzivně a že nedochází k tomu, co by občanská společnost mohla očekávat, tj. vzrůstající tlak na ochranu lidských práv a základních svobod, natož aby SRN podmiňovala hospodářskou spolupráci s Čínou pokrokem v lidskoprávní sféře. Opak je pravdou, státoprávní dialog a jeho naplňování je povětšinou zájmem nestátních institucí. Státní instituce jakoby byly pouhými pozorovateli vývoje. Potvrzení výchozí premisy autora je logickým vyústěním latinského přísloví „*Pecunia non olet*“. Hospodářská spolupráce mezi SRN a ČLR není výrazně zatížena stagnací ochrany lidských práv. Nejlepším důkazem budiž odmítavý postoj ČLR k ratifikaci Mezinárodního paktu o občanských a politických právech z roku 1966, který dosud nebyl ČLR ratifikován, byť u Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech již k ratifikaci došlo. Zájem o posilování role práva v Číně tak zůstává zájmem akademickým, o čemž svědčí i údaje, které autor v posuzované práci předkládá.

Po věcné ani formální stránce nemám k předložené práci výhrady. Práce je prostá gramatickými či lexikálními chybami. Možná bych uvítal, pokud by k práci byl jako příloha připojen text Německo-čínské dohody o výměně a vzájemné spolupráci v právní oblasti ze dne 30. června 2000, aby se čtenář mohl snáze orientovat v jednotlivých tématech, jež jsou předmětem analýzy. Terminologicky podotýkám, že je obvyklé o bilaterálních mezinárodních smlouvách hovořit jako o dohodách, nikoliv jako o úmluvách, které jsou smlouvami multilaterálními (viz obvyklá terminologie, Vídeňská úmluva o smluvním právu).

Hodnocení

Bakalářskou práci Jana Trnky „Německo-čínský státoprávní dialog: Kvantitativní analýza projektové náplně, 2000-2010“ hodnotím jako **v ý b o r n o u** a doporučuji ji k obhajobě, jakož i k následné publikaci v odborném tisku.

V Praze dne 6. června 2011

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D., v.r.